

тъ въ Чехско и Моравія бяха приготвени за Христіанство-то, кога-то български-тъ равноапостоли, *Кирилъ* и *Методій*, отидоха да проповядватъ въ Моравія Христово-то ученіе и въведоха въ чъркви-тъ и училища-та старобългарскія языкъ.

Както цариградскія патріархъ не допущаше да стане българска-та чъркова независима, и претендираше да има нѣкакви си правдини надъ българско-то отечество, за да може да дои нашія народъ тѣй и за Австрійски-тъ Славяне, *Салцбургскія* Митрополитъ ся противѣше даже и на папа-та, кой-то бѣше позволилъ да ся основе особена независима Славянска чъркова, съ Св. Методій за началникъ, и претендираше че неговія митрополитски престолъ ималъ някакви си правдини надъ тѣзи земи. Салцбургскія митрополитъ въ гоненія-та си противъ тази нова христіанска чърква постѣпа по-жестоко отъ колко-то би го направилъ единъ идолопоклонски царь: той, съ помоща на германскія императоръ, принуди моравскія царъ, *Свѣтополка*, да затвори Св. Методія въ тъмница, и да онищожи независимоста на Моравска-та Јерархія. Ученици-тъ на Св. Методія, Българи и Моравци, ся изгониха отвѣдъ дунава, голи, боси, гладни, ранени отъ жестоки-тъ мъки на кои-то ги бяха наложили. Въ това време христовата чъркова не ся бѣше още разцѣпела на католишка и православна; тѣй сѣщо и идея-та за *народностъ* не ся бѣше още породила. Слѣдователно, причина-та на жестоки-тъ гоненія противъ Моравска-та Јерархія не можеше да бѣде друга освенъ подлія интересъ, ниска-та печалба за коя-то и католици-тъ, както и Гърци-тъ, ся употребявали христіанска-та вяра. До скоро и католишко-то духовенство земаше отъ вѣрни-тъ си десятъкъ